

איך טיפושון נסע במכונית מי סודה

נ. נוסוב

כי על חופו גדלו מלפפונים רבים. אחרי הנהר היה יער. הגמדים בנו סירות מקליפת לבנה, שטו בהם לצד שני של הנהר והלכו ליער, שם קטפו גרגירים

ואגוזים ואספו פטריות.

באחד הבתים ברחוב חמניות גרו ששה-עשר גמדים. החשוב ביניהם היה אחד בשם חכמון וכך הוא נקרא כי הוא ידע הרבה. והוא ידע הרבה כי קרא הרבה ספרים. ספרים אלה היו מונחים אצלו על השולחן ועל הרצפה תחת השולחן, על המיטה ותחת המיטה. בכלל לא היה בחדרו מקום שבו לא נמצאו ספרים ומקריאת הספרים אלה חכמון נעשה מאוד חכם וכולם אהבו אותו ונשמעו לו. הוא תמיד

בעיר אגדות אחת חיו גמדים. אלה היו קטנים מאוד, לא גדולים ממלפפון קטן. העיר שלהם הייתה יפה מאוד. סביב כל בית היו פרחים מסוגים שונים, צבעוניים מאוד. וגם הרחובות נקראו לפי שמות פרחים, רחוב וורדים, רחוב חמניות, רחוב צבעונים ועוד. ולכן שם העיר היה 'עיר פרחונית'. העיר עמדה על חוף נהר שקראו לו נהר המלפפון,

והנה סיפור על תעלול אחד של טיפשון.

בארץ הגמדים היו שני בעלי מלאכה טובים, ווינטיק ועוזרו שפיטניק. הם היו דומים זה לזה, רק ווינטיק

היה גבוה יותר ושפיטניק קצת יותר נמוך. שניהם הלכו במעילי עור. מכיסי מעיליהם תמיד בלטו מפתחות, צבתות, שופינים ועוד כלי עבוד מתכת שונים. אילו המעילים לא היו עשויים עור, הכיסים מזמן כבר היו נקרעים. גם כובעים שלהם היו מעור ועליהם משקפי מגן. את המשקפיים הם הורידו בזמן העבודה על העיניים, כדי לא להיפגע.

לבש בגדים שחורים, וכשהתיישב כדי לקרוא בספר הוא הרכיב משקפיים גדולים.

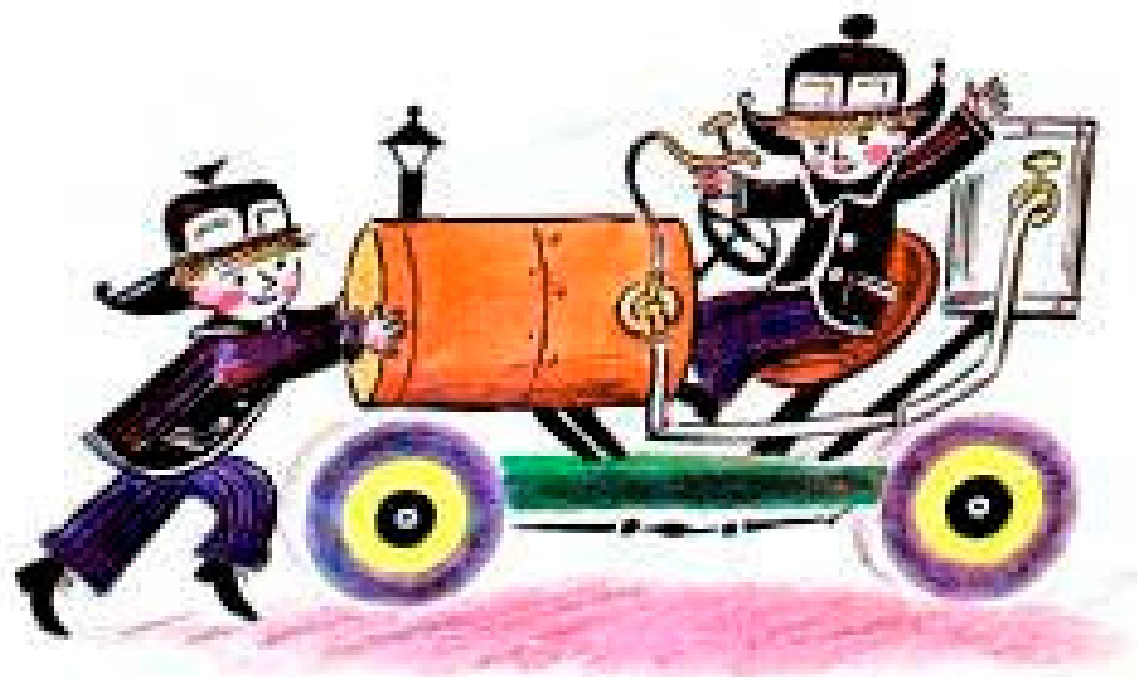
באותו הבית גר גם דוקטור פילולקין שלבש תמיד חלוק לבן וחבש כובע לבן עם ציצית.

חיו שם עוד גמדים אחרים, בעלי שמות משונים שאינני זוכר אותם. אבל המפורסם ביניהם היה גמד אחד בשם טיפשון. הוא נקרא טיפשון כי לא ידע ולא

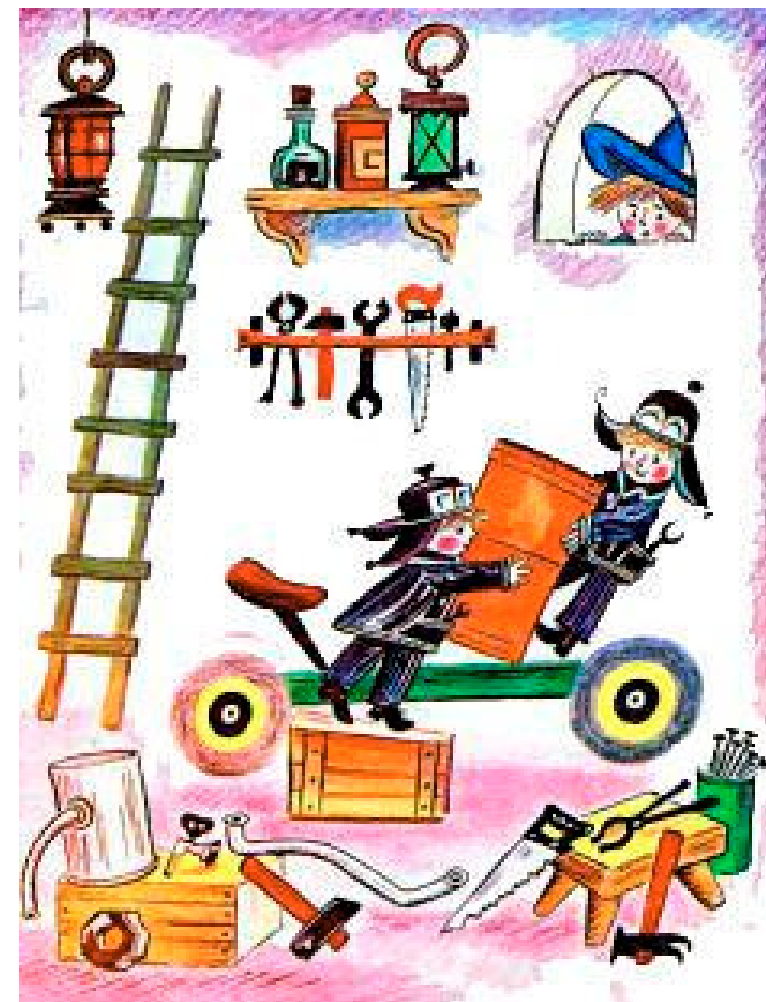
כלום. טיפשון זה חבש כובע כחול בהיר, מכנסיים צהובים כמו ציפור כנרית ומעילון כתום עם עניבה ירוקה. הוא אהב במיוחד צבעים בהירים. טיפשון טייל בעיר לבוש כמו תוכי, עשה תעלולים שונים ונתן פקודות לכולם. והוא גם העליב גמדים אחרים. לכן גמדים, כשראו אותו מתקרב מרחוק, הסתובבו והלכו לכוון אחר או הסתתרו בבתים.

פעם ווינטיק ושפיטניק לא אמרו כלום לאף אחד, סגרו את עצמם בבית המלאכה והתחילו להכין דבר מה. עבדו חודש שלם, שייפו, ניסרו, ריתכו ולא הראו לאף אחד דבר, וכשעבר חודש התברר שבנו מכונית.

המכונית נסעה על מי סודה עם סירופ. באמצע הוכן מושב לנהג ולפניו מכל עם מי סודה. מהמכל יצא גז לגליל נחושת ודחף מוט ברזל, שבלחץ הגז נע הנה והנה וסיבב גלגלים. מעל המושב היה סיר קטן עם

ווינטיק ושפיטניק ישבו בבית המלאכה שלהם ימים שלמים ותיקנו תנורים, מייחמים וסירים, וכשלא הייתה להם עבודה אחרת בנו תלת-אופנים וקורקינטים לגמדים.

סירופ שירד בצינורית לתוך המכל ושימש לסיכה של המנגנון.
מכונות כאלה היו מקובלות מאוד בארץ הגמדים, אבל במכונת של ויטניק ושפיטניק היה שיפור מיוחד, חשוב מאוד. בצד המכל מחוברת הייתה צינורית גמישה עם ברז קטן. כך אפשר היה לשתות מי סודה עם סירופ בנסיעה, בלי לעצור את הרכב.
גמד טורופיסקה למד לנהוג במכונת זו ואם מישהו רצה קצת לטייל, טורופיסקה הסיע אותו ולא סירב לאף אחד.
הגמד סירופצ'יק אהב לטייל במכונת זו במיוחד, כי בזמן הנסיעה יכול היה לשתות מי סודה עם סירופ, מתי שרק רצה.
גם טיפסון אהב לטייל במכונת וטורופיסקה הסיע אותו לעתים קרובות. אלא שלטיפסון התחשק ללמוד לנהוג וביקש מדי פעם מטורופיסקה "תן לי לנסוע במכונת. גם אני רוצה ללמוד לנהוג."
"לא תדע לנהוג" אמר טורופיסקה "הרי זו מכונה. צריך להבין אותה."

"מה אתה עושה?" קראו "תהרוג את עצמך!"
"לא אהרוג" ענה טיפסון ומיד עלה על מלונת הכלב
שעמדה באמצע חצר.

"טראך! טראך!" התפרקה המלונה לחתיכות. מזל
שבולקה הכלב הספיק עוד לקפוץ החוצה, כי אחרת
טיפסון היה דורס אותו.

"אתה רואה מה עשית!" קרא זנייקה "תעצור
עכשיו!"

טיפסון נבהל. הוא רצה לעצור את המכונת ומשך
מנוף כלשהו. אלא שהמכונת, במקום לעצור,

"מה יש כאן להבין!" ענה טיפסון "ראיתי איך אתה
נוהג. מחזיק בידיות ומסובב הגה. זה פשוט מאוד."
"רק נדמה לך שזה פשוט, ולמעשה זה קשה.

תהרוג את עצמך ותשבור את המכונת."
"אז כך, טורופיסקה!" ענה טיפסון "אם פעם תבקש
אצלי משהו אז לא אתן לך."

ופעם אחד, כשטורופיסקה לא היה בבית, טיפסון
נכנס למכונת שעמדה בחצר והתחיל למשוך
במנופים וללחוץ על דבשות. תחילה שום דבר לא
קרה, אבל אחר כך המנוע התחיל לפעול והמכונת
נסעה. הגמדים ראו דרך החלון ויצאו מהבית.

הגמדים פתחו את השער, וטיפשון יצא מהחצר לרחוב. הרעש נשמע סביב ומכל מקום הופיעו גמדים.

"תזהרו!" קרא טיפשון ונסע קדימה. אבוסקה, וינטיק, דוקטור פילולקין וגמדים אחרים רצו אחריו. אבל איפה! הם לא יכלו להשיג אותו. טיפשון התרוצץ

בכל העיר ולא ידע איך לעצור את המכוננית, ובסוף המכוננית הגיעה לנהר, נפלה מהצוק והתגלגלה למטה. טיפשון ניזרק ממנה ונשאר שוכב על החוף, ומכוננית מי הסודה נפלה למים וטבעה.

התחילה לנסוע עוד יותר מהר. במרכז החצר עמדה סככה קטנה. טראך-טאראראך! הסככה התפרקה לחתיכות, שביבים כיסו את טיפשון מלמעלה עד למטה. קרש אחד נתפס בגב, שני על

הישבן. טיפשון אחז בהגה והתחיל לסובב אותו. המכוננית הסתובבה בחצר וטיפשון קרא בכל הכוח "חברים, פתחו את השער כי אחרת אשבור את הכל בחצר!"

זנייקה, אבוסקה, וויטניק ודוקטור פילולקין הרימו את טיפשון והביאו הביתה. כולם חשבו שהוא מת. בבית שמו אותו על המיטה ומיד טיפשון פתח את עיניו. הוא הביט לצדדים ושאל "חברים, אני עוד חי?"

"חי, חי" ענה דוקטור פילולקין "רק שכב בשקט, בבקשה, אני צריך לבדוק אותך.

הוא הפשיט את טיפשון ובדק אותו. ואחר כך אמר "לא להאמין! כל העצמות שלמות, ורק כמה שריטות וקצת שביבים בעור."

"זה בגלל הקרש שקיבלתי בגב" אמר טיפשון.

"אבל צריך להוציא את השביבים" אמר דוקטור פילולקין.

"וזה יכאב?" נבהל טיפשון.

"לא, רק קצת. הנה את הגדול ביותר אוציא."

"א-א-א!" קרא טיפשון.

"מה? כאב לך?" השתומם דוקטור פילולקין.

"וודאי, כאב!"

"אז תסבול, תסבול. כך גם מגיע לך."

"לא, לא מגיע. א-א-א!"

"אל תצעק, אל תצעק! אתה אוהב לנסוע במכונית
וקצת לסבול אינך אוהב!"
"אבל זה צורב!"
"יצרוב ויפסיק. עכשיו אשים לך מדחום."
"לא, לא צריך מדחום! לא צריך!"
"מדוע?"
"כי יכאב!"

"הרי מדחום לא מכאיב."
"אתה כל הזמן אומר שלא יכאב, ודווקא כואב."
"איזה מוזר! עוד אף פעם לא מדדו לך חום?"
"אף פעם!"

"מה אתה צורח? אני לא שוחט אותך."
"כואב. אמרת שלא יכאב, אבל כואב!"
"שקט, שקט. רק עוד שביב אחד נשאר להוציא."
"לא! לא יותר. מוטב שאשאר עם שביב."
"אסור. אחרת תהיה מוגלה."

"או-או-או!"
"טוב, גמרנו. עכשיו רק נשים יוד."
"וזה יכאב?"
"לא, יוד לא כואב. שכב בשקט."
"א-א-א!"

"אז עכשיו תראה שזה לא כואב" אמר פילולקין

והלך להביא מדחום.
טיפשון קפץ מהמיטה, זחל דרך החלון הפתוח ורץ
לחבר שלו גונקה.
דוקטור פילולקין חזר עם מדחום, רואה - אין
טיפשון.
"נו, וטפל בכזה!" התמרמר פילולקין "אתה מטפל
בו, מטפל, והוא בורח דרך החלון. איך זה נעשה
כך?"